

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ 9^{ΟΥ} ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΨΗΦΟ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

7. — Οικονομική θέση τῶν μητέρων καὶ τῶν παιδιῶν τους νόμιμων ἢ φυσικῶν.

Α'. Δικαίωμα τῶν παντρεμένων γυναικῶν καὶ τῶν νόμιμων παιδιῶν τους.

α'.) Τὸ Συνέδριο ἔχει τὴ γνώμη ὅτι ἡ παντρεμένη γυναίκα ποὺ ἀνατρέφει παιδιά παρέχει στὴν κοινωνία μιὰ ὑπηρεσία ὁμοία μεγάλῃ μὲ τοὺς ἄντρες καὶ τὶς γυναῖκες ποὺ παράγουν ἕλικό ἢ διανοητικὸ πλοῦτο.

β'.) Τὸ Συνέδριο ζητεῖ μεταρρυθμίσεις στὶς διάφορες νομοθεσίες, ὥστε οἱ παντρεμένες γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά τους νὰ ἐπιτύχουν μιὰ πραγματικὴ οικονομικὴ ἐξασφάλιση καὶ ἀνεξαρτησία.

γ'.) Τὸ Συνέδριο σημειώνει μὲ ἐνδιαφέρον τὸ ὅτι ξαπλώνεται στὴν Εὐρώπη (Βέλγιο, Τσεχοσλοβακία, Γαλλία καὶ Γερμανία) καὶ στὴν Αὐστραλία τὸ σύστημα τῶν **οἰκογενειακῶν χορηγημάτων** (allocations) ποὺ πληρώνονται στὶς γυναῖκες ὅπως στοὺς ἄντρες, ξεχωριστὰ ἀπὸ τὸ μισθὸ τους γιὰ τὰ παιδιά ποὺ διατρέφουν. Τὰ ἐπιδόματα αὐτὰ ἢ πληρώνονται ἀπὸ τοὺς ἐργοδότες ἰδιωτικὰ ἢ ἀπὸ τὶς ὁργανώσεις τῶν ἐργοδοτῶν (ταμεία χορηγημάτων) ἢ ἀπὸ τὸ Κράτος. Τὸ Συνέδριο ὅμως ἔχει τὴ γνώμη, ὅτι τὸ ἐπίδομα πρέπει νὰ δίνεται στὴ μητέρα ποὺ τῆς ἀνήκει φυσικὰ ἢ ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ. Τὸ Συνέδριο ἀποφασίζει νὰ ὀριστη Ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ μελετήσῃ τὸ σύστημα τῶν οἰκογενειακῶν χορηγημάτων.

δ'.) Οἱ σύζυγοι εἴτε ὁ ἄντρας εἴτε ἡ γυναίκα νὰ χρησιμοποιοῦν ἐλεύθερα τὸ κέρδος τῆς δουλειᾶς, τοῦ εἰσοδήματος, ἢ τῆς περιουσίας τους. Ἡ γυναίκα νὰ ἔχη ὅμως καὶ δικαίωμα σὲ μερίδιο ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τοῦ ἀντρὸς γιὰ τὴ συντήρηση τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν. Ἄν πάλι ὁ ἄντρας εἶναι ὄλικός ἢ μερικὰ ἀνίκανος νὰ συντηρηθῇ μόνος του, νὰ ἔχη δικαίωμα σὲ μέρος ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τῆς γυναικὸς του.

ε'.) Στὴν περίπτωσι ποὺ ὁ ἄντρας ἀρνιέται νὰ παραχωρήσῃ στὴ γυναίκα του τὸ μέρος τοῦ εἰσοδήματος ποὺ ἔχει δικαίωμα νὰ πάρῃ, τὸ Δικαστήριον νὰ μπορῇ ν' ἀποφασίσῃ ὅτι μέρος τοῦ μισθοῦ του ἢ ἄλλου εἰσοδήματός του νὰ δίνεται κατευθείαν στὴ γυναίκα του.

στ'.) Νὰ καταργηθῇ ἡ νομοθεσία μερικῶν χωρῶν ποὺ δίνει στὸν ἄντρα τὸ δικαίωμα ν' ἀποκληρώνη τὴ γυναίκα καὶ τὰ παιδιά του καὶ νὰ τοὺς δίνῃ ὁ νόμος τὸ δικαίωμα σὲ ἀνάλογο μερίδιο ἀπὸ τὴν περιουσία τοῦ συζύγου μετὰ τὸ θάνατό του.

Β'. Δικαιώματα τῆς χήρας καὶ τοῦ παιδιοῦ τοῦ ὀρφανοῦ ἀπὸ πατέρα.

α') Τὸ Συνέδριο ἀποφαινεται, ὅτι οἱ ἄπορες χήρες ποὺ ἔχουν εἰς βάρους τοὺς παιδιά, πρέπει νὰ παίρνουν ἀπὸ τὸ Κράτος ἢ ἀπὸ τὸ Δῆμο ἐπιχορήγησι ἀρκετὴ γιὰ τὴ διατροφή τῶν παιδιῶν τους. Οἱ ἐπιχορηγήσεις αὐτὲς δὲ θὰ δίνονται σὰν ἐλεημοσύνη ἀλλὰ σὰ δεῖγμα εὐγνωμοσύνης γιὰ τὶς φροντίδες καὶ τοὺς κόπους τῆς μητέρας γιὰ τὸ παιδί της.

β') Στοὺς τόπους ὅπου οἱ οικονομικὲς συνθῆκες δὲν ἐπιτρέπουν τὴν πληρωμὴ τῶν χορηγημάτων στὶς μητέρες ὀλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὸ Δημόσιο Ταμεῖο, οἱ πόροι θὰ βρισκῶνται μερικὰ μὲ σύστημα Κρατικῆς ἀσφάλειας.

Γ'. Δικαιώματα τῆς ἄγαμης μητέρας καὶ τοῦ φυσικοῦ παιδιοῦ.

Τὸ Συνέδριο ἀποφαινεται :

α') Ὅτι πρέπει νὰ ἐπιβάλλεται ἡ ἀναζήτησι τῆς πατρότητας καὶ ἡ ἀγωγή γιὰ τὴ διατροφή νὰ γίνεται σ' ὁποιαδήποτε ἐποχὴ πρὶν ἢ ἀφοῦ γεννηθῇ τὸ παιδί. Ἡ ἀγωγή νὰ γίνεται ἀπὸ τὴ μητέρα ἢ ἀπὸ τὸ Κράτος ἢ ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἄλλο προστάτη τοῦ παιδιοῦ ἢ ἀπὸ τὸ παιδί ἀκόμα σὰ γίνῃ ἐνήλικο.

β') Τὰ ἔξοδα τοῦ τοκετοῦ νὰ βαραίνουν τὸν πατέρα ἢ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ πατέρας, τὸ Κράτος ὅταν ἡ μητέρα εἶναι ἄπορη.

γ') Τὸ χρηματικὸ ποσὸ ποὺ θὰ δίνεται στὴ μητέρα νὰ εἶναι ἀνάλογο μὲ τὴν οικονομικὴ κατάστασι τοῦ πατέρα, ὥστε τὸ παιδί νὰ μπορῇ ν' ἀνατραφεῖ ἠθικὰ, σωματικὰ, διανοητικὰ σὲ ὅσο τὸ δυνατό ἴδιες συνθῆκες μὲ τὰ παιδιά τὰ γεννημένα ἀπὸ νόμιμο γάμο.

δ') Νὰ ἐπιδιώξῃ ἡ Διεθνὴς Ἐνωσι μὲ τὰ διάφορα τμήματά της μιὰ Διεθνῆ Σύμβασι μὲ τὸ σκοπὸ οἱ ἐπιχορηγήσεις ποὺ ἐπιδίκασε τὸ Δικαστήριον στὶς μητέρες νὰ μποροῦν νὰ ζητηθοῦν ἀπὸ τοὺς πατέρες ποὺ ἐγκατέλειψαν τὴν πατρίδα τους ἢ ποὺ δὲν ὑπάρχουν στὴ δικαιοδοσία τῶν Δικαστηρίων τοῦ τόπου ὅπου κατέφυγαν.

8. — Δουλεία

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ γυναῖκες ὑποφέρουν πολὺ περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄντρες ἀπὸ κάθε εἶδος σκλαβιάς, τὸ Συνέδριο παρακαλεῖ ἔντονα τὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ποὺ θὰ μελετήσῃ σὲ λίγο τὸ ζήτημα τῆς δουλειᾶς, νὰ ὀρίσῃ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἄντρες καὶ γυναῖκες γιὰ νὰ κάνουν ἔρευνα γιὰ τοὺς διαφόρους τύπους τῆς δουλειᾶς ἢ τῆς μισοσκλαβιάς ποὺ ὑπάρχουν σήμερα στὸν κόσμον.

Τὸ Συνέδριο παρακαλεῖ τὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν νὰ περιλάβῃ στὴν ἔρευνα αὐτὴ ἰδιαιτέρῃ ἔρευνα γιὰ τὴ σωματεμπορία τῶν γυναικῶν ἢ τῶν κοριτσιῶν ἀδιάφορο γιὰ ποιὸ σκοπὸ, ἀκόμα καὶ τὴν ἔρευνα γιὰ τὴ πούλησι ἢ τὴν παράδοσι τῶν γυναικῶν ἢ τῶν κοριτσιῶν σὲ γάμο χωρὶς τὴ συγκατάθεσί τους. Ἀκόμα τὸ Συνέδριο παρακαλεῖ τὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν νὰ κἀνη παραστάσεις γιὰ νὰ καταργηθῇ ἡ ἀναγνωρισμένη δουλεία σὲ μερικὸς τόπους ποὺ διοικοῦνται μὲ σύστημα ἐντολοδοσίας. Τὸ Συνέδριο παρακαλεῖ νὰ διαβιβασθῇ ἡ εὐχὴ αὐτὴ στὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.

9. — Γάμος παιδιῶν.

Ἐπειδὴ ἔχει τὴ γνώμη τὸ Συνέδριο, ὅτι ὁ γάμος μετὰ τῶν παιδιῶν εἶνε ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐμπόδια

στή φυσική και ήθική ανάπτυξη τῆς γυναίκας στίς χώρες ὅπου ἐξακολουθεῖ νά ὑφίσταται, καί ἐπειδή ἔχει ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἔχει ἀναλάβει εὐθύνη γιά τίς χώρες ποῦ διοικοῦνται μέ ἐντολοδοσία, τὸ Συνέδριο παρακαλεῖ τὴν Ἐπιτροπή τῆς Ἐντολοδοσίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν νά ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τοῦ γάμου τῶν παιδιῶν σχετικὰ μέ τὴν ἡλικία ποῦ χρειάζεται γιά τὴ συγκατάθεση. Ἡ ἡλικία αὐτῆ, σύμφωνα μέ τὴν ἀντίληψη τοῦ Συνεδρίου, πρέπει νά ὀρίζεται στὰ 16 χρόνια καί ἀκόμα κατὰ προτίμηση στὰ 18 χρόνια.

10. — Ἐπικίνδυνα ποτά.

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ ὑπερβολικὴ χρήση τῶν ναρκωτικῶν ποῦ ἔχει ξαπλωθῆ σ' ὅλο τὸν κόσμον ἀποτελεῖ μεγάλο κίνδυνο γιά τὸ ἀνθρώπινο γένος καί κατὰ συνέπεια εἶναι ζήτημα ποῦ ἐνδιαφέρει ἐξαιρετικὰ τίς γυναῖκες ὅλου τοῦ κόσμου, τὸ Συνέδριο συσταίνει στὰ τμήματά του νά ἐξασκήσουν τὴν ἐπιτροπὴ τους στίς διάφορες κυβερνήσεις

α) Γιά νά γίνῃ λεπτομερειακὴ σοβαρὴ ἔρευνα σχετικὰ μέ τὸ ζήτημα αὐτὸ σ' ὅλες τίς χώρες ὅπου ἡ καλλιέργεια τοῦ χασίς καί ἡ κατασκευὴ ποτῶν δηλητηριωδῶν εἶνε ἐντατικὴ.

β) Στὸν κάθε τόπο νά περιορισθῆ ἡ χρήση τῶν ἐπικίνδυνων ποτῶν στίς ποσότητες ποῦ εἶναι ἀναγκαῖες γιά τίς θεραπευτικὲς καί ἐπιστημονικὲς ἀνάγκες.

γ) Νά βοηθήσουν τὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν στίς προσπάθειες ποῦ γίνονται μέ διεθνή συνεργασία γιά νά πολεμηθῆ τὸ ἀπαγορευμένο ἐμπόριο τοῦ ὀπίου καί τῶν ἐπικίνδυνων ποτῶν.

11. — Γυναῖκες μέλη τοῦ Κοινοβουλίου

Ἡ Συνδιάσκεψη τῶν γυναικῶν ποῦ ἔχουν δικαίωμα ψήφου ἐκφράζει τὴν εὐχὴ τὸ νέο Συμβούλιο τῆς Δ.Ε.Γ.Ψ. νά ὀρίσῃ μίαν ἐπιτροπὴ ποῦ νά περιλαμβάνῃ ἀντιπροσώπους τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, τῆς Γερμανίας, τῆς Ὀλλανδίας, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῶν Σκανδιναβικῶν χωρῶν καί ἄλλων τόπων ποῦ ἐνδιαφέρονται ἄμεσα γιά νά μελετήσῃ τὰ μέσα μέ τὰ ὁποῖα οἱ γυναῖκες θὰ μπορέσουν νά μπουῖν σὲ μεγαλύτερη ἀριθμητικὴ ἀναλογία στὰ διάφορα Κοινοβούλια.

12. — Σχέσεις τῆς Δ.Ε.Γ.Ψ. καί τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου τῶν Γυναικῶν.

Τὸ Συνέδριο ἐκφράζει τὴν εὐχὴ νά προστεθῆ στὸ καταστατικὸ τῆς Δ.Ε.Γ.Ψ. ἓνα ἄρθρο ποῦ νά δίνῃ στὸ Διεθνὲς Συμβούλιο τῶν Γυναικῶν τὸ δικαίωμα νά ἐκλέγῃ τρεῖς ἀντιπροσώπους μέ δικαίωμα ψήφου στὰ Συνέδρια τῆς Ἐνώσεως καί ἐλπίζει ὅτι τὸ Διεθνὲς Συμβούλιο θὰ προσθέσῃ ὅμοια παράγραφο στὸ Καταστατικὸ του ποῦ νά ἐπιτρέπῃ στὴ Δ.Ε.Γ.Ψ. νά ἐκλέγῃ τρεῖς ἀντιπροσώπους μέ δικαίωμα ψήφου στὰ κατὰ πενταετία Συνέδρια ἢ ἄλλα Συμβούλια τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου.

13. — Ἀστικοὶ κώδικες.

Τὸ Συνέδριο ἐκφράζει τὴν εὐχὴ, οἱ γυναῖκες τῶν χωρῶν ποῦ ἔχουν πολιτικὰ δικαιώματα, καθὼς καί κείνων ποῦ δὲν ἔχουν ἀκόμα, νά ἐνεργήσουν γιά νά

καταργηθῶν ἐντελῶς οἱ παλιοὶ κώδικες πού τόσοις αἰῶνες ἔβαλαν τὴ γυναῖκα σὲ κατώτερη θέση.

14. — Ὁργάνωση

Τὸ Συνέδριο ζητεῖ ἀπὸ τὰ Τμήματα τῆς Ἑνώσεως σ' ὅλες τὶς χώρες νὰ κάνουν τὸ δυνατὸ γιὰ νὰ ἐνώσουν σὲ ὁμοσπονδία τὶς ὀργανώσεις τῆς χώρας τοὺς πού ἐργάζονται γιὰ τὸν ἴδιο σκοπό.

15. — Γυναῖκες Ἐπιθεωρήτριες ἔργασίας.

Ἐπειδὴ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖο τῆς Ἐργασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν στίς συνεδριάσεις πού θὰ γίνουν τὸ φθινόπωρο τοῦ 1923 θὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς Ἐπιθεώρησης τῆς Ἐργασίας τὸ Συνέδριο ἐκφράζει τὴν εὐχὴ νὰ βάλῃ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖο στὰ θέματα πού θὰ συζητηθοῦν, τὸ ζήτημα τῆς Ἐπιθεώρησης τῆς Ἐργασίας τῶν γυναικῶν ἀπὸ γυναῖκες ἐπιθεωρήτριες καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖο πληροφορίες ἀπὸ τὶς χώρες ὅπου ὑπάρχει ὁ θεσμὸς τῶν ἐπιθεωρητριῶν γιὰ νὰ φανερωθῇ ἡ σκοπιμότης τῆς ἐφαρμογῆς του.

Τὸ Συνέδριο ἐκφράζει ἀκόμα τὶς εὐχάς, νὰ δεχθῇ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖο Ἐργασίας κατ' ἀρχὴν, ὅτι ἡ ἐπιθεώρηση τῆς ἔργασίας τῶν γυναικῶν πρέπει νὰ γίνεται ἀπὸ γυναῖκες, νὰ συντάξῃ ἔκθεση εὐνοϊκὴ πρὸς τὴν ἄποψη αὐτὴ καὶ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰ Κράτη πού ἀντιπροσωπεύονται στὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν νὰ ὀρίσουν γυναῖκες ἐπιθεωρήτριες ἔργασίας.

16. — Αἴγυπτος.

Τὸ Συνέδριο ἐκφράζει τὴ λύπη του γιὰ τὴ Κυβέρνηση τῆς Αἰγύπτου στέρησε ἀπὸ τὶς γυναῖκες τὸ δικαίωμα νὰ μποροῦν νὰ δίνουν ἐξετάσεις στὴν κατώτερη, μέση καὶ ἀνώτερη ἐκπαίδευση, δικαίωμα πού τὸ εἶχαν ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ ἀποφαίνεται, ὅτι ἡ ἰσότης στὴν ἐκπαίδευση μεταξὺ τῶν ἀγοριῶν καὶ τῶν κοριτσιῶν εἶναι δεῖγμα προόδου καὶ πολιτισμοῦ.

Φόρος τιμῆς στοὺς νεκρούς.

Μόλις ἡ Ἰταλικὴ ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Συνεδρίου ἀνήγγειλε ὅτι κατέθεσε στέφανο στὸν τάφο τοῦ Ἄγνωστου στρατιώτη, οἱ ἀντιπρόσωποι ἔμειναν ὄρθιες γιὰ σιωπηλὸ φόρο τιμῆς στοὺς στρατιῶτες ὅλων τῶν χωρῶν πού θυσίασαν τὴ ζωὴ τους μὲ τὴν πίστη ὅτι τὸ ἔκαναν γιὰ τὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητος.